

Teismo praktikos rinkinys

EUROPOS SĄJUNGOS TARNAUTOJŲ TEISMO (pirmoji kolegija) sprendimas

2011 m. kovo 24 d.*

„Viešoji tarnyba — Pareigūnai — Pareigų paaukštinimas — 2009 m. paaukštinimo procedūra — Sprendimas nepaaukštinti — Nuopelnų palyginimas — Akivaizdi vertinimo klaida — Ieškinys dėl panaikinimo — Ieškinys dėl žalos atlyginimo“

Byloje F-104/09

dėl pagal SESV 270 straipsnį, taikomą EAEB sutarčiai pagal jos 106a straipsnį, pateikto ieškinio

Diego Canga Fano, Europos Sąjungos Tarybos pareigūnas, gyvenantis Briuselyje (Belgija), atstovaujamas advokatų S. Rodrigues ir C. Bernard-Glanz,

ieškovas,

prieš

Europos Sąjungos Tarybą, atstovojamą M. Bauer ir K. Zieleškiewicz,

atsakovę,

TARNAUTOJŲ TEISMAS (pirmoji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas S. Gervasoni, teisėjai H. Kreppel ir M. I. Rofes i Pujol (pranešėja),

posėdžio sekretorius R. Schiano, administratorius,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2010 m. rugsėjo 14 d. posėdžiui,

priima šį

Sprendimą

- 1 Ieškiniu, kurį Tarnautojų teismo kanceliarija gavo faksu 2009 m. gruodžio 21 d. (originalas gautas 2009 m. gruodžio 23 d.), D. Canga Fano prašė panaikinti sprendimą nepaaukštinti jo pareigų paskiriant į AD 13 lygį vykdant 2009 m. paaukštinimo procedūrą ir priteisti iš Europos Sąjungos Tarybos jam sumokėti 200 000 eurų sumą neturtinei ir profesinei žalai, kurią jis tariamai patyrė, atlyginti.

* Proceso kalba: prancūzų.

Teisinis pagrindas

- 2 Pagal Europos Sąjungos pareigūnų tarnybos nuostatų (toliau – Pareigūnų tarnybos nuostatai) 45 straipsnio 1 dalį:

„Sprendimus dėl paaukštinimo priima Paskyrimų tarnyba, atsižvelgdama į [Pareigūnų tarnybos nuostatų] 6 straipsnio 2 dalį. Pareigūno pareigos paaukštinamos priskiriant jį į aukštesnį jo pareigų grupės lygį. Pareigos gali būti paaukštintos tik pareigūnams, atrinktiems iš ne mažiau kaip dvejus metus savo lygyje išdirbusių pareigūnų, apsvarsčius pareigūnų, kurių pareigos gali būti paaukštintos, nuopelnus. Lygindama nuopelnus, Paskyrimų tarnyba visų pirma atsižvelgia į ataskaitas apie pareigūnus, kalbas, kurias jie vartoja atlikdami savo pareigas, išskyrus tą kalbą, apie kurios nuodugnų mokėjimą jie yra pateikę įrodymų pagal [Pareigūnų tarnybos nuostatų] 28 straipsnio f dalį, ir, kai reikia, jų atliekamų pareigų lygį.“

Faktinės bylos aplinkybės

- 3 Iš bylos medžiagos matyti, kad 1991 m. rugsėjo 1 d. ieškovas buvo įdarbintas Tarybos generaliniame sekretoriате (toliau – TGS) A7 lygio pareigūnu. 2001 m. birželio 1 d. jis buvo paaukštintas paskutinį kartą paskiriant į A4 lygį (dabar – AD 12). Nuo 1994 m. balandžio 1 d. jis dirbo Tarybos Teisės tarnyboje. Tačiau laikotarpiu nuo 1999 m. spalio 1 d. iki 2003 m. rugsėjo 30 d. dėl tarnybos interesų jis buvo deleguotas eiti pareigas Europos Bendrijų Komisijos narės L. de Palacio kabinete. Pasibaigus šiam laikotarpiui, ieškovas grįžo dirbti į Teisės tarnybos „Išorės santykių“ grupę, vėliau, nuo 2007 m. spalio 1 d., dirbo 1B „COREPER I“ grupėje. Nuo 2008 m. birželio 1 d. dėl tarnybos interesų jis deleguotas eiti Komisijos nario A. Tajani kabineto vadovo pavaduotojo pareigas.
- 4 2009 m. kovo 5 d. Pranešime personalui Nr. 50/09 TGS informavo pareigūnus apie patariamosioms paaukštinimo komisijoms vykdant 2009 m. paaukštinimo procedūrą pateiktą informaciją bei priemones, priimtas siekiant įgyvendinti Pareigūnų tarnybos nuostatų 45 straipsnio nuostatas. Šio pranešimo 2 priede nurodytas 2009 m. galimų kiekvieno lygio paaukštinimų skaičius, o 3 priede pateiktas pareigūnų, kurių pareigos gali būti paaukštintos, sąrašas. Be to, 2 priede numatyta, kad 19 AD 13 lygio darbo vietų skirta bendro pobūdžio pareigas einantiems administratoriams, o į 3 priedo sąrašą buvo įtrauktas 91 AD 12 lygio bendro pobūdžio pareigas einantis administratorius; šiame sąrašą pagal tam tikro lygio darbo stažą ieškovas buvo nurodytas 20 vietoje.
- 5 Remiantis Pranešimu personalui Nr. 50/09 patariamosioms paaukštinimo komisijoms, be kita ko, buvo pateiktos kiekvieno pareigūno, kurio pareigos gali būti paaukštintos, vertinimo ataskaitos, parengtos nuo jų paskyrimo į AD 12 lygį, kartu ir paskutinė, t. y. vertinimo ataskaita, apimanti laikotarpį nuo 2006 m. liepos 1 d. iki 2007 m. gruodžio 31 d. (toliau – 2006–2007 m. vertinimo ataskaita).
- 6 TGS prie 2009 m. kovo 10 d. Pranešimo personalui Nr. 54/09 pridėjo statistinius duomenis, susijusius su 2006–2007 m. vertinimo procedūra, būtent 2.1 lentelę, kurioje pateikti statistiniai duomenys pagal pareigūnų lygį (toliau – 2.1 lentelė), ir 3.1 lentelę, kurioje pateikti statistiniai duomenys apie kiekvieną generalinį direktoratą / direktoratą / departamentą (toliau – 3.1 lentelė). Iš Pranešimo personalui Nr. 54/09 matyti, kad šie statistiniai duomenys taip pat buvo perduoti patariamosioms paaukštinimo komisijoms.
- 7 Užbaigusi darbus AD pareigų grupės (administratorių pareigas einantys pareigūnai) patariamoji paaukštinimo komisija pateikė Paskyrimų tarnybai bendro pobūdžio pareigas einančių administratorių sąrašą, kuriame nurodytos devyniolikos pareigūnų, kurių pareigas siūloma paaukštinti paskiriant į AD 13 lygį ir iš kurių dešimt buvo įgiję žemesnio lygio nei ieškovo darbo stažą, pavardės (toliau – pareigūnų, kurių pareigos paaukštintos paskiriant į AD 13 lygį, sąrašas). Ieškovas į šį sąrašą neįtrauktas.

- 8 2009 m. balandžio 27 d. Pranešimu personalui Nr. 94/09 Paskyrimų tarnyba informavo pareigūnus apie sprendimą laikytis patariamąsios paaukštinimo komisijos nuomonės ir paaukštinti paskiriant į AD 13 lygį devyniolikos siūlomų pareigūnų pareigas.
- 9 2009 m. gegužės 27 d. laišku ieškovas, remdamasis Pareigūnų tarnybos nuostatų 90 straipsnio 1 dalimi, užginčijo sprendimą nepaaukštinti jo pareigų, kuris buvo pateiktas Pranešime personalui Nr. 94/09.
- 10 2009 m. rugsėjo 24 d. sprendimu, apie kurį ieškovui pranešta kitą dieną, Paskyrimų tarnyba kvalifikavo 2009 m. gegužės 27 d. laišką kaip skundą, kaip tai suprantama pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų 90 straipsnio 2 dalį, ir jį atmetė.

Šalių reikalavimai

- 11 Ieškovas Tarnautojų teismo prašo:
 - pripažinti šį ieškinį priimtinu,
 - panaikinti Paskyrimų tarnybos sprendimą neįtraukti jo į pareigūnų, kurių pareigos paaukštintos paskiriant į AD 13 lygį, sąrašą, kuris pateiktas Pranešime personalui Nr. 94/09,
 - panaikinti, jei reikia, Paskyrimų tarnybos sprendimą atmesti jo skundą,
 - priteisti iš Tarybos sumokėti ieškovui:
 - *ex aequo* ir *bono* įvertintą 150 000 eurų sumą jo neturtinei žalai atlyginti, priskaičiuojant delspinigius už praleistą terminą pagal teisės aktuose nurodytą normą nuo tos dienos, kai ši suma turėjo būti sumokėta,
 - *ex aequo* ir *bono* įvertintą 50 000 eurų sumą jo profesinei žalai atlyginti, priskaičiuojant delspinigius už praleistą terminą pagal teisės aktuose nurodytą normą nuo tos dienos, kai ši suma turėjo būti sumokėta,
 - priteisti iš Tarybos bylinėjimosi išlaidas.
- 12 Taryba Tarnautojų teismo prašo:
 - atmesti ieškinį kaip nepagrįstą,
 - priteisti iš ieškovo visas bylinėjimosi išlaidas.

Procesas

- 13 Ieškovas pateikė prašymą Tarnautojų teismui nurodyti Tarybai, taikant Procedūros reglamento 55 ir 56 straipsniuose numatytas proceso organizavimo priemones, pateikti 19 pareigūnų, kurių pareigos paaukštintos paskiriant į AD 13 lygį, vertinimo ataskaitas. Tarnautojų teismas nusprendė iš dalies patenkinti šį prašymą.
- 14 Taigi iš pradžių 2010 m. birželio 15 d. laišku Tarnautojų teismo kanceliarija paprašė Tarybos atsakyti į rašytinius klausimus ir pateikti dešimties pareigūnų, turinčių žemesnio lygio nei ieškovo darbo stažą, kurie įtraukti į pareigūnų, kurių pareigos paaukštintos paskiriant į AD 13 lygį, sąrašą, anonimines vertinimo ataskaitas (toliau – dešimt aptariamų pareigūnų).

- 15 Laišku, kurį Tarnautojų teismo kanceliarija gavo 2010 m. liepos 6 d. faksu (originalas gautas 2010 m. liepos 12 d.), Taryba atsakė į šiuos klausimus ir pateikė dešimties aptariamų pareigūnų anonimines vertinimo ataskaitas, kurios apima laikotarpį nuo jų paskyrimo į AD 12 lygį, įskaitant jų 2006 m. liepos 1 d.–2007 m. gruodžio 31 d. laikotarpio vertinimą. Taryba taip pat perdavė Tarnautojų teismui suvestinę lentelę, kurioje pateikta informacija, susijusi su dviem paskutinėmis ieškovo ir kiekvieno iš dešimties aptariamų pareigūnų, pažymėtų raidėmis nuo A iki J, vertinimo ataskaitomis. Šioje lentelėje prie kiekvienos iš šios vertinimo ataskaitos pateiktas pareigū ir (arba) vykdomų pareigū lygio aprašas, bendro vertinimo ištrauka ir analitinių įvertinimų vidurkis. Joje taip pat nurodytos vykdomų pareigū vartojamos kalbos (toliau – suvestinė lentelė).
- 16 Vėliau parengiamajame teismo posėdžio pranešime – šis pranešimas šalims buvo nusiųstas 2010 m. liepos 23 d. laišku – jų buvo paprašyta prieš posėdį pateikti Tarnautojų teismui jų teiginius pagrindžiančius argumentus, atsižvelgiant į Tarybos vykdomų proceso organizavimo priemones pateiktus dokumentus. Ieškovas atsakė į šį prašymą laišku, kurį Tarnautojų teismo kanceliarija gavo faksu 2010 m. rugpjūčio 31 d. (originalas gautas 2010 m. rugsėjo 2 d.), o Tarybos pastabas Tarnautojų teismo kanceliarija faksu gavo 2010 m. rugsėjo 1 d. (originalas gautas 2010 m. rugsėjo 6 d.).
- 17 Savo atsakyme ieškovas skundėsi tuo, kad remiantis duomenimis, pateiktais skirtingose vertinimo ataskaitose, ne visais atvejais buvo galima aiškiai atskirti balą, skirtą taikant kriterijus „Našumas“ ir „Užduočių atlikimo tempas“.
- 18 Prieš posėdį pirmosios kolegijos pirmininkas paklausė ieškovo atstovo, ar jis sutinka su suvestinėje lentelėje pateiktais analitiniais įvertinimo vidurkiais, įskaitant balus – susijusius su dviem pirmesniame punkte minėtais kriterijais, – kurie buvo skirti kiekvienam iš dešimties aptariamų pareigūnų, ar, priešingai, jis pageidauja, kad šie duomenys būtų aiškiau išdėstyti.
- 19 Ieškovo atstovas pranešė, kad sutinka laikyti šiuos vidurkius teisingais, ir nurodė, kad jam nereikia atsiųsti naujų vertinimo ataskaitų puslapių, kuriuose duomenys neaiškiai išdėstyti.

Dėl ieškinio dalyko

- 20 Be prašymo panaikinti Paskyrimų tarnybos sprendimą neįtraukti jo į pareigūnų, kurių pareigos paaukštintos paskiriant į AD 13 lygį, sąrašą, ieškovas prašo panaikinti 2009 m. rugsėjo 24 d. Paskyrimų tarnybos sprendimą atmesti kaltinimus, pateiktus jo 2009 m. gegužės 27 d. laiške, kurį Paskyrimų tarnyba kvalifikavo kaip skundą, kaip tai suprantama pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų 90 straipsnio 2 dalį (toliau – 2009 m. rugsėjo 24 d. sprendimas).
- 21 Šiuo atžvilgiu reikia priminti, kad reikalavimai dėl panaikinimo, oficialiai pateikti dėl skundo atmetimo, reiškia, kad į Tarnautojų teismą kreipiamasi dėl akto, dėl kurio buvo pateiktas skundas, kai jų pačių turinys nėra savarankiškas (2009 m. rugsėjo 29 d. Tarnautojų teismo sprendimo *Kerstens prieš Komisiją*, F-102/07, 31 punktą ir jame nurodyta teismo praktika).
- 22 Šiuo atveju, kadangi pačių reikalavimų dėl 2009 m. rugsėjo 24 d. sprendimo turinys nėra savarankiškas, reikia laikyti, kad ieškinys pateiktas dėl Paskyrimų tarnybos sprendimo neįtraukti ieškovo į pareigūnų, kurių pareigos paaukštintos paskiriant į AD 13 lygį, sąrašą, kuris pateiktas Pranešime personalui Nr. 94/09 (toliau – ginčijamas sprendimas).

Dėl reikalavimų panaikinti sprendimą

- 23 Ieškovas nurodo du pagrindus reikalavimams dėl panaikinimo pagrįsti. Pirmasis susijęs su Pareigūnų tarnybos nuostatų 45 straipsnio 1 dalies pažeidimu, nes Paskyrimų tarnyba padarė daug akivaizdžių vertinimo klaidų. Antrasis – su piktnaudžiavimu įgaliojimais ir procedūra.

Dėl pirmojo ieškinio pagrindo, susijusio su Pareigūnų tarnybos nuostatų 45 straipsnio 1 dalies pažeidimu

Šalių argumentai

- 24 Ieškovas tvirtina, kad Paskyrimų tarnyba padarė akivaizdžią vertinimo klaidą lygindama vertinimo ataskaitas. Kadangi dešimt iš devyniolikos pareigūnų, kurių pareigos paaukštintos, turėjo įgiję žemesnio lygio nei jo stažą ir Paskyrimų tarnyba tik papildomai galėjo atsižvelgti į kandidatų amžių ir jų lygio ar tarnybos stažą, norint paaukštinti šių dešimties pareigūnų pareigas, jie būtinai turėjo būti labiau nusipelnę nei jis. Be to, remiantis daugeliu veiksnių mažai tikėtina, kad dešimties asmenų, įgijusių žemesnio lygio stažą, nuopelnai buvo didesni.
- 25 Ieškovas mano, kad jo vertinimo ataskaitos nuo paskyrimo į AD 12 lygį, įskaitant 2006 m. liepos 1 d.–2007 m. gruodžio 31 d. laikotarpio ataskaitą, buvo itin pagiriamąjį pobūdžio, paskutinėje ataskaitoje aiškiai nurodyta, jog „jis nusipelnė, kad jo pareigos būtų paaukštintos paskiriant į aukštesnį lygį“. Taigi „akivaizdžiai nenormalu“, kad jo pareigos nebuvo paaukštintos nuo 2001 m. 2006–2007 m. vertinimo ataskaitoje jo analitinių įvertinimų vidurkis buvo 2 balai, t. y. daug geresnis nei TGS AD 12 lygio pareigūnų ir Teisės tarnybos pareigūnų vidutinis balas. Galiausiai tai, kad jis puikiai vykdė konkursų EPSO/AD/46/06 ir EPSO/AD/47/06, rengiamų siekiant įdarbinti AD 5 lygio Rumunijos ir Bulgarijos teisininkus, komisijos pirmininko pareigas, ir tai, kad jis kalba penkiomis kalbomis, turėtų įrodyti didelius nuopelnus.
- 26 Ieškovas taip pat kaltina Paskyrimų tarnybą padarius akivaizdžią vertinimo klaidą, nes ji neatsižvelgė į jo kalbinius gebėjimus. Ieškovas tvirtina, kad, be reikalaujamo minimumo, t. y. anglų ir prancūzų kalbų, jis kalba dar trimis kalbomis. Į šiuos papildomus gebėjimus turėjo būti atsižvelgiama vertinant jo nuopelnus.
- 27 Galiausiai ieškovas mano, jog Paskyrimų tarnyba taip pat padarė akivaizdžią vertinimo klaidą, nes vertindama jo vykdomas užduotis neatsižvelgė į tai, kad jis buvo minėtų EPSO/AD/46/06 ir EPSO/AD/47/06 konkursų, apie kuriuos pranešimas buvo paskelbtas 2006 m., o jį laimėjusių asmenų sąrašas – 2007 m. gruodžio mėn., komisijos pirmininkas. Ieškovas tvirtina, kad intensyvus dalyvavimas vykdant šių konkursų pirmininko pareigas, dėl ko, be jo vykdomų funkcijų Teisės tarnyboje, jam teko didelis darbo krūvis, buvo svarbi, sunki ir probleminė užduotis, kurią jis sugebėjo gerai atlikti. Nebuvo jokio neigiamo atsiliepimo apie jo darbo Teisės tarnyboje kokybę. Tai, kad jis įvykdė šią užduotį, kuri nebuvo mažareikšmė, buvo rimtas pranašumas, kuris turėjo turėti didelę reikšmę vertinant jo nuopelnus.
- 28 Taryba mano, kad šis pagrindas turi būti atmestas kaip nepagrįstas.

Tarnautojų teismo vertinimas

- 29 Visų pirma reikia priminti, kad, pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų 45 straipsnio 1 dalį lygindama nuopelnus, Paskyrimų tarnyba visų pirma atsižvelgia į ataskaitas apie pareigūnus, kalbas, kurias jie vartoja atlikdami savo pareigas, išskyrus tą kalbą, apie kurios nuodugnų mokėjimą jie yra pateikę įrodymų, ir, kai reikia, paaukštintinų pareigūnų atliekamų pareigų lygį.
- 30 Tarnautojų teismas nusprendė, kad tose srityse, kuriose administracija naudojami plačia diskrecija, aiškus šių kriterijų nurodymas Pareigūnų tarnybos nuostatų 45 straipsnyje reiškia, kad teisės aktų leidėjas atsižvelgimui į juos suteikia ypatingą reikšmę (2008 m. sausio 31 d. Tarnautojų teismo sprendimo *Buendía Sierra prieš Komisiją*, F-97/05, 62 punktą). Pareigūnų tarnybos nuostatų 45 straipsnio 1 dalyje įtvirtinta aiški nuoroda į pareigūno atliekamų pareigų lygį yra dar svarbesnė dėl to, kad Pirmosios instancijos teismas 2001 m. liepos 12 d. Sprendime *Schochaert prieš Tarybą* (T-131/00, 43 punktą) nusprendė, kad iki 2004 m. gegužės 1 d. galiojusios redakcijos 45 straipsnio

1 daliai prieštarauja tai, kad pareigūnų, kurių pareigos paaukštintos, atliekamų pareigų lygis laikomas lemiamu kriterijumi (2010 m. gegužės 5 d. Tarnautojų teismo sprendimo *Bouillez ir kt. prieš Tarybą*, F-53/08, 49 punktas).

- 31 Be to, Teismas nusprendė, kad, kalbant apie kriterijus, į kuriuos reikia atsižvelgti paaukštinant, nuo 2004 m. gegužės 1 d. taikomos Pareigūnų tarnybos nuostatų 45 straipsnio 1 dalies nuostatos yra aiškesnės už iki šios datos galiojusią minėto straipsnio nuostatų redakciją, nes, be vertinimo ataskaitų, jose nurodomas kalbų, kurias atitinkami pareigūnai vartoja atlikdami savo pareigas, išskyrus kalbą, apie kurios nuodugnų mokėjimą jie yra pateikę įrodymų, vartojimas ir, kai reikia, atliekamų pareigų lygis. Teismas taip pat nusprendė, kad nuo šiol atsižvelgdama būtent į šiuos tris kriterijus Paskyrimų tarnyba lygina pareigūnų, tinkamų paaukštinti, nuopelnus, nes Pareigūnų tarnybos nuostatų 45 straipsnio 1 dalyje vartojamos sąvokos „nuopelnai“ reikšmė yra kitokia ir iš esmės platesnė nei sąvokos, vartotos iki 2004 m. gegužės 1 d. galiojusi šio straipsnio redakcijoje (2007 m. lapkričio 7 d. Tarnautojų teismo sprendimo *Hinderyckx prieš Tarybą*, F-57/06, 45 punktas). Teismas taip pat nusprendė, jog formuluotė „kai reikia“ paprasčiausiai reiškia, kad nors paprastai to paties lygio pareigūnai laikomi atliekančiais lygiavertes pareigas, tačiau jei taip nėra konkrečiu atveju, į šią aplinkybę reikia atsižvelgti per pareigų paaukštinimo procedūrą (šiuo klausimu žr. minėto Sprendimo *Bouillez ir kt. prieš Tarybą* 56 punktą).
- 32 Esant vienodiems pareigūnų, tinkamų paaukštinti, nuopelnams pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų 45 straipsnio 1 dalyje aiškiai nurodytus tris kriterijus, Paskyrimų tarnyba papildomai gali atsižvelgti į kitus elementus, kaip antai kandidatų amžių ar jų lygio ar tarnybos darbo stažą (minėto Sprendimo *Bouillez ir kt. prieš Tarybą* 50 punktas).
- 33 Galiausiai reikia priminti, kad pagal nusistovėjusią teismo praktiką Paskyrimų tarnyba, lygindama pareigūnų, kurių pareigos gali būti paaukštintos, nuopelnus, turi didelę diskreciją ir Sąjungos teismo kontrolė turi apsiriboti klausimu, ar atsižvelgiant į būdus ir priemones, kuriomis remdamasi administracija galėjo atlikti savo vertinimą, ji netinkamai neviršijo įgaliojimų ir nesinaudojo savo diskrecija akivaizdžiai klaidingai. Taigi teismas negali Paskyrimų tarnybos atlikto kandidatų kvalifikacijos ir nuopelnų vertinimo pakeisti savuoju (2005 m. rugsėjo 15 d. Pirmosios instancijos sprendimo *Casini prieš Komisiją*, T-132/03, 52 punktas).
- 34 Vis dėlto tokia administracijai pripažinta didelė diskrecija ribojama būtinybe atidžiai ir nešališkai atlikti kandidatų palyginimą, atsižvelgiant į tarnybos interesus ir vienodo požiūrio principą. Praktikoje šį palyginimą reikia atlikti, remiantis vienodais kriterijais ir panašiais informacijos šaltiniais (minėto Sprendimo *Casini prieš Komisiją* 53 punktas).
- 35 Taigi atsižvelgiant į šiuos principus reikia išnagrinėti, ar ginčijamame sprendime padaryta akivaizdi vertinimo klaida. Šiuo atžvilgiu Tarnautojų teismas nurodo, kad, užtikrinant Paskyrimų tarnybai pripažintą galimybę veiksmingai naudotis diskrecija, klaida yra akivaizdi, kai ji lengvai suprantama ir ją galima atskleisti remiantis kriterijais, kuriuos teisės aktų leidėjas numatė taikyti sprendimams dėl paaukštinimo.
- 36 Iš bylos medžiagos matyti, kad pagal Tarybos taikomą paaukštinimo sistemą Paskyrimų tarnybai paliekama didelė diskrecija lyginant pareigūnų, kurių pareigos gali būti paaukštintos, nuopelnus.
- 37 Šiuo atveju AD grupės pareigų patariamoji paaukštinimo komisija rengdama savo nuomonę, kuria rėmėsi Paskyrimų tarnyba, turėjo būtent visų pareigūnų, kurių pareigos gali būti paaukštintos, vertinimo ataskaitas nuo jų paskyrimo į AD 12 lygį, įskaitant 2006 m. liepos 1 d.–2007 m. gruodžio 31 d. vertinimo ataskaitą, dokumentus apie karjeros raidą, atostogų dėl ligos ar nelaimingo atsitikimo per paskutinius trejus metus suvestines 2.1 ir 3.1 lenteles.

- 38 Be to, nors iš tiesų ieškovas argumentuose, kuriais grindžia šį pirmąjį pagrindą, nurodė devyniolika pareigūnų, kurių pareigos paaukštintos paskiriant į AD 13 lygį, ir paprašė Tarnautojų teismo, kad nurodytų pateikti šių devyniolikos pareigūnų vertinimo ataskaitas, iš bylos medžiagos matyti, kad iš tikrųjų jis ginčija Paskyrimų tarnybos atliktą jo ir dešimties aptariamų pareigūnų nuopelnų palyginimą.
- 39 Iš tiesų ieškinio 25, 32 ir 33 punktuose ieškovas teigia, kad nuopelnų vertinimas yra lemiamas bet kokio paaukštinimo kriterijus ir kad jeigu nuopelnai yra vienodi, Paskyrimų tarnyba tik papildomai gali atsižvelgti į kandidatų amžių ir jų lygio arba tarnybos stažą. Kadangi dešimties iš devyniolikos pareigūnų, kurių pareigos paaukštintos, AD 12 lygio stažas buvo trumpesnis nei jo, tikimybė, kad jų nuopelnai didesni, jo manymu, buvo maža.
- 40 Be to, nei vykstant procedūrai, nei savo rašytinėse pastabose, kurios pateiktos prieš posėdį reaguojant į Tarybos vykdamą proceso organizavimo priemones pateiktą atsakymą, nei per posėdį ieškovas nesiskundė, kad Tarnautojų teismas apribojo šias priemones tik dešimties aptariamų pareigūnų vertinimo ataskaitomis, ir neminėjo devynių pareigūnų, kurių AD 12 lygio stažas ilgesnis nei jo ir kurių vertinimo ataskaitų Tarnautojų teismas neprašė pateikti.
- 41 Taigi pirmąjį pagrindą dėl Pareigūnų tarnybos nuostatų 45 straipsnio 1 dalies pažeidimo reikia suprasti taip, kad Paskyrimų tarnyba padarė vertinimo klaidų lygindama ieškovo ir dešimties aptariamų pareigūnų nuopelnus.
- 42 Siekiant apskritai įvertinti šio pagrindo svarbą, reikia išnagrinėti ne tik vertinimo ataskaitas, bet ir kitą bylos medžiagoje pateiktą informaciją dėl kalbų vartojimo ir vykdomų pareigų lygio.

– Vertinimo ataskaitos

- 43 Ieškovas pateikė vertinimo ataskaitas nuo jo paskyrimo į AD 12 lygį, taip pat 2006–2007 m. vertinimo ataskaitą, išskyrus ataskaitą, apimančią laikotarpį nuo 2003 m. spalio 1 d. iki 2004 m. gruodžio 31 d. Dėl pastarosios paklaustas per posėdį ieškovas suabejojo, ar egzistuoja vertinimo ataskaita už šį laikotarpį, ir nurodė, jog tai gali būti paaiškinama tuo, kad 2003 m. spalio 1 d., kai jis vėl pradėjo dirbti Teisės tarnyboje, pasibaigus delegavimo Komisijoje laikotarpiui, vertinimo procedūra Taryboje buvo prasidėjusi.
- 44 Pirma, kalbant apie analitinius vertinimus, reikia nurodyti, jog iš 2010 m. rugsėjo 1 d. Tarybos pastabų matyti, kad patariamoji paaukštinimo komisija iš esmės atsižvelgė į analitinius vertinimus, pateiktus ieškovo ir dešimties aptariamų pareigūnų 2006–2007 m. vertinimo ataskaitose. Šie analitiniai vertinimai suskirstyti į trylika skyrelių, kuriuose turi būti pateiktas vertinimas: „puiku“, „labai gerai“, „gerai“, „patenkinamai“ ir „ne visai patenkinamai“.
- 45 Pranešime personalui Nr. 54/09 nurodyta, kad vertinimas „puiku“, „labai gerai“, „gerai“, „patenkinamai“ ir „ne visai patenkinamai“ atitinka vertinimą skaičiais „1“, „2“, „3“, „4“ ir „5“. Įvertinimu skaičiais buvo naudojamos rengiant statistinius duomenis, būtent 2.1 ir 3.1 lentelės, kuriose pateikti vertinimo vidurkiai pagal lygį ir generalinius direktoratus. Iš 2.1 lentelės matyti, kad AD 12 lygio pareigūnų vertinimo vidurkis buvo 2,28.
- 46 Ieškovo analitinių vertinimų, apimančių 2006 m. liepos 1 d.–2007 m. gruodžio 31 d. laikotarpį, vidurkis – 2 – buvo kur kas geresnis nei pirmesniame punkte minėtas vidurkis. Šis elementas yra ieškovo nuopelnų, kalbant apie paskutinį vertinimo laikotarpį, į kurį atsižvelgiama vykstant 2009 m. paaukštinimo procedūrai, pagrindinis rodiklis.

- 47 Iš bylos medžiagos dokumentų matyti, kad keturių iš dešimties aptariamų pareigūnų, būtent A, E, I, ir J, 2006–2007 m. vertinimo ataskaitos analitinių vertinimų vidurkis buvo mažesnis nei ieškovo, taigi geresnis (1,77 pirmojo ir 1,92 kitų trijų). Trijų iš dešimties aptariamų pareigūnų, būtent B, C ir H, vidurkis, kaip ir ieškovo, buvo 2, o D, F ir G pareigūnų vidurkis buvo didesnis nei ieškovo, taigi blogesnis (2,15 pirmojo ir 2,08 kitų dviejų).
- 48 Reikia nurodyti, kad ieškovo analitinių vertinimų vidurkio ir blogesnio kitų trijų pareigūnų vidurkio skirtumas yra labai nedidelis, todėl šiuo atveju toks skirtumas gali būti laikomas nereikšmingu.
- 49 Ieškovas tvirtina, jog tai, kad keturių iš dešimties aptariamų pareigūnų analitinių vertinimų vidurkis yra mažesnis nei jo, turi būti vertinama atsižvelgiant į tai, kad jie dirbo generaliniuose direktoratuose, kuriuose pagal 3.1 lentelę vertinimas buvo mažesnis nei TGS vertinimo vidurkis.
- 50 Šiuo atžvilgiu reikia konstatuoti, kad, kaip matyti iš minėtos lentelės, Teisės tarnybos pareigūnų vertinimo vidurkis buvo 2,35, kuris labai mažai skiriasi nuo bendro TGS vertinimo vidurkio, kuris yra 2,36. Be to, iš bylos medžiagos dokumentų matyti, kad keturi pareigūnai, kurių pareigos paaukštintos ir kurių analitinių vertinimų vidurkis yra mažesnis nei ieškovo, dirbo generaliniuose direktoratuose, kuriuose vidurkis svyruoja nuo 2,21 iki 2,30, taigi jis yra mažesnis nei Teisės tarnybos. Pagal šią lentelę įvairiuose generaliniuose direktoratuose vidurkis svyruoja nuo 2,05 (geriausias) ir 2,63 (blogiausias).
- 51 Taigi iš tiesų keturi minėti pareigūnai dirba generaliniuose direktoratuose, kuriuose vertintojai buvo „dosnesni“ visiems darbuotojams nei Teisės tarnybos vertintojai. Vis dėlto šiuose generaliniuose direktoratuose mažiausias vertinimo vidurkis yra 2,21, t. y. 0,15 punkto mažesnis nei bendras TGS vertinimo vidurkis ir 0,14 mažesnis nei Teisės tarnybos vidurkis, o skirtinguose generaliniuose direktoratuose vertinimo vidurkis skiriasi 0,58 punkto.
- 52 Atsižvelgiant į tokį kontekstą, reikia nurodyti, kad pirmesniame punkte minėtas skirtumas tarp vertinimo vidurkio Teisės tarnyboje ir generaliniuose direktoratuose, kuriuose dirba keturi pareigūnai, kurių pareigos paaukštintos ir kurių analitiniai vertinimai vidutiniškai yra geresni nei ieškovo, nėra lemiamas norint paaukštinti.
- 53 Iš tiesų, viena vertus, generalinių direktoratų skiriami vertinimo vidurkiai apskaičiuojami atsižvelgiant į pareigūnų skaičių kiekviename iš jų, nedarant skirtumo tarp direktoratų pagal pareigūnų lygį, pareigų grupę, kuriai jie priklauso, arba pagal tai, ar jų pareigos gali būti paaukštintos vykdant atitinkamą paaukštinimo procedūrą. Kita vertus, analitinių vertinimų vidurkis sudaro tik dalį duomenų, į kuriuos atsižvelgia patariamoji paaukštinimo komisija atlikdama nuopelnų palyginimą.
- 54 Be to, ieškovas tvirtina, jog vertinant jo nuopelnus nebuvo atsižvelgta į tai, kad jis pirmininkavo EPSO/AD/46/06 ir EPSO/AD/47/06 konkursų komisijai. Per posėdį jis pabrėžė, kad nors dėl šių pareigų labai padidėjo jo darbo krūvis, jo einamoji veikla Tarybos Teisės tarnyboje nenukentėjo.
- 55 Reikia konstatuoti, jog šiuo atžvilgiu 2006–2007 m. ieškovo vertinimo ataskaitoje suinteresuotojo asmens vykdytų užduočių aprašyme aiškiai nurodyta, kad „didelę referencinio laikotarpio dalį [ieškovas] pirmininkavo [EPSO/AD/46/06 ir EPSO/AD/47/06] (teisininkų) atrankos komisijai“. Kalbant apie ieškovo darbo kokybės analitinį vertinimą, reikia nurodyti, jog toje pačioje ataskaitoje ieškovas buvo įvertintas „puikiai“, nors jo vertinimo ataskaitoje, apimančioje laikotarpį nuo 2005 m. sausio 1 d. iki 2006 m. birželio 30 d., jis buvo įvertintas tik „labai gerai“.
- 56 Iš to aišku, kad tiek du pirmieji vertintojai, kurie buvo laikomi „pirmuoju vertintoju“ ir parengė ieškovo vertinimo ataskaitą, tiek antrasis vertintojas žinojo apie ieškovo papildomą krūvį referenciniu laikotarpiu. Be to, minėtas geresnis ieškovo darbo kokybės analitinis vertinimas parodo, kad rengiant 2006–2007 m. vertinimo ataskaitą buvo atsižvelgta į pirmininkavimą minėtų konkursų komisijai.

- 57 Dėl bendrų vertinimų pasakytina, kad iš tiesų ieškovo vertinimo ataskaitose, parengtose nuo jo paskyrimo į AD 12 lygį, pateikti bendri vertinimai yra itin pagirtini. Jo 2006–2007 m. vertinimo ataskaitoje pirmasis vertintojas, kurio vertinimas apėmė laikotarpį nuo 2006 m. liepos 1 d. iki 2007 m. rugsėjo 30 d., pabrėžė, kad ieškovas yra „nuostabus bendradarbis“ ir „puikus teisininkas“. Be to, pirmasis vertintojas, kuris vertino ieškovą per laikotarpį nuo 2007 m. spalio 1 d. iki 2007 m. gruodžio 31 d., nurodė, kad jo „Bendrijų teisės žinios yra išimtinės“, kad „jo gebėjimai suprasti ir nuspręsti yra ypač išvystyti, todėl jis gali pateikti vertingų tiek žodinių, tiek rašytinių teisinių nuomonių“, ir pridūrė, kad „jis nusipelnė, kad jo pareigos būtų paaukštinamos“.
- 58 Visgi iš bylos medžiagos matyti, kad bendri dešimties aptariamų pareigūnų vertinimo ataskaitose, kurios buvo rengiamos nuo jų paskyrimo į AD 12 lygį, pateikti vertinimai yra lygiaverčiai ieškovo vertinimams. Tarnautojų teismas nepastebėjo jokių jų nuopelnus mažinančių pastabų.
- 59 Be to, reikia konstatuoti, kad tokios frazės kaip „vertinamas pareigūnas nusipelnė, kad jo pareigos būtų paaukštinamos arba kad jam būtų patikėtos aukštesnės pareigos“ yra daugumos iš dešimties aptariamų pareigūnų vertinimo ataskaitose, parengtose anksčiau nei jų 2006–2007 m. vertinimo ataskaita. Tačiau dėl tokio pirmųjų vertintojų pateiktų vertinimų Paskyrimų tarnyba neįpareigota paaukštinti aptariamo pareigūno pareigų, tai patvirtina ir faktas, kad nė vieno iš minėtų pareigūnų, nepaisant šių vertinimų, pareigos nebuvo paaukštinamos iki 2009 m. paaukštinimo procedūros.
- 60 Iš tiesų taisyklėse, taikytinose vertinimo procedūrai, nenumatyta, kad vertintojai turėtų nurodyti, ar pareigūnas nusipelnė, kad jo pareigos būtų paaukštinamos. Kai vertintojai imasi iniciatyvos rekomenduoti paaukštinti vieną ar kitą jų kolektyvo narį, jie pareiškia nuomonę, kuri negali įpareigoti Paskyrimų tarnybos, nes paaukštinimas gali būti vykdomas tik atlikus visų institucijos pareigūnų, kurių pareigos gali būti paaukštinamos paskiriant į tą patį lygį, nuopelnų palyginimą. Todėl, viena vertus, tokie vertinimai negalėtų turėti tokios pat reikšmės kaip ir vertinimas veiksmų, kuriuos turi įvertinti vertintojas. Kita vertus, Paskyrimų tarnyba turi teisę paaukštinti pareigūno pareigas, jeigu, ji mano, kad tai pagrįsta, net jei jo vertinimo ataskaitoje nėra pastabų dėl siūlymo paaukštinti.
- 61 Be to, reikia objektyviai vertinti pastabą, jog ieškovas nusipelnė, kad jo pareigos būtų paaukštinamos, nes ją pateikė pirmasis vertintojas, kurio vertinimas apėmė tik tris iš aštuoniolikos vertinamo laikotarpio mėnesių.
- 62 Ieškovas savo pastabose, kurias Tarnautojų teismo kanceliarija gavo 2010 m. rugpjūčio 31 d., taip pat nurodė tai, kad vienoje iš vertinimo ataskaitų, kurias kartu su bylos medžiaga pateikė Taryba, kurioje numatyta, jog vertinamas pareigūnas nusipelnė, kad jo pareigos būtų paaukštinamos, antrasis vertintojas nurodė, kad jis pritaria pirmojo vertintojo rašytinėms pastaboms, tačiau mano, kad analitiniai vertinimai neatitiko pateiktų nurodymų. Vis dėlto atsižvelgdamas į tai, kad antrasis vertintojas nepakeitė analitinių vertinimų, Tarnautojų teismas turi laikyti, kad jiems buvo pritarta.
- 63 Atsižvelgiant į tai, kas pasakyta, darytina išvada, jog atlikus vertinimo ataskaitų palyginimą akivaizdžiai neįrodyta, kad kiti pareigūnai buvo mažiau nusipelnę nei ieškovas.

– Kalbų vartojimas

- 64 Dėl kalbų vartojimo ieškovas tvirtina, kad jis kalba penkiomis kalbomis, ir kaltina Paskyrimų tarnybą nepakankamai įvertinus jo lingvistinius gebėjimus.
- 65 Dėl jo lingvistinių gebėjimų Taryba savo atsiliepime į ieškinį nurodo, kad kalbų vartojimas yra „labiau papildomas kriterijus, leidžiantis atskirti kandidatus, kurių vertinimo ataskaitos yra lygiavertės“.

- 66 Vis dėlto, atsižvelgiant į Pareigūnų tarnybos nuostatų 45 straipsnio 1 dalies nuostatas, aiškiai matyti, kad kriterijus, susijęs su kalbomis, kurias pareigūnai vartoja atlikdami savo pareigas, išskyrus tą kalbą, apie kurios nuodugnų mokėjimą jie yra pateikę įrodymų, nėra papildomas kriterijus, nes tik tais atvejais, kai pareigūnų, kurių pareigos gali būti paaukštintos, nuopelnai yra vienodi, šis kriterijus gali būti lemiamas veiksnys Paskyrimų tarnybai priimant sprendimą.
- 67 Taryba savo 2010 m. liepos 6 d. atsakyme dėl proceso organizavimo priemonių nurodė, kad „kiekvieno veiksnio, į kurį reikia atsižvelgti, reikšmė nėra aiškiai apibrėžta“ ir kad Paskyrimų tarnybos pasirinkimas grindžiamas bendru pareigūnų nuopelnų vertinimu, kuriame visos vertinimo ataskaitos ir pareigų lygis turėjo didžiausią reikšmę, o į kalbų vartojimo kriterijų lyginant nuopelnus atsižvelgiama kaip į „gerokai mažesnės“ nei du minėti veiksniai reikšmės kriterijų. Per posėdį Taryba patvirtino, kad kalbų vartojimas yra vienas pirmųjų kriterijų, į kuriuos reikia atsižvelgti vertinant nuopelnus, tačiau šis kriterijus yra mažiau reikšmingas nei kiti. Be to, atsakovė atkakliai tvirtino, kad Paskyrimų tarnyba nelygino kiekvieno kriterijaus atskirai, o atliko kiekvieno kandidato atžvilgiu bendrą ir lyginamąjį šių kriterijų vertinimą.
- 68 Šiuo klausimu Tarnautojų teismas pažymi, kad iš tiesų administracija turi tam tikrą diskreciją atitinkamai suteikdama didesnę ar mažesnę svarbą kiekvienam iš Pareigūnų tarnybos nuostatų 45 straipsnio 1 dalyje numatytų kriterijų, nes šiuose nuostatuose neatmetama galimybė suteikti kriterijams lyginamąjį svorį.
- 69 Kalbėdamas apie kalbų vartojimą atliekant pareigas Tarnautojų teismas nurodo, kad ieškovas konkrečiai nenurodė, ar jis vartojo minėtas penkias kalbas atlikdamas pareigas nagrinėjamu laikotarpiu, t. y. nuo 2001 m. birželio 1 d. iki 2007 m. gruodžio 31 d.
- 70 Šiuo atžvilgiu reikia konstatuoti, kad 2006–2007 m. vertinimo ataskaitos pirmos dalies III skyriuje „Kalbos“ nurodyta:
„[Ieškovas], kurio gimtoji kalba yra ispanų k., dirbdamas reguliariai žodžiu ir raštu vartoja prancūzų ir anglų kalbas. Kartais jis vartoja ir vokiečių kalbą (žodžiu).“
- 71 Per posėdį ieškovas nurodė, kad 2009 m. paaukštinimo procedūrai svarbiu laikotarpiu vokiečių, italų ir portugalų kalbas jis vartojo tik žodžiu per posėdžius.
- 72 Kalbėdamas apie vartojamų kalbų sąvoką Tarnautojų teismas pažymi, kad, remiantis informacijos apie kalbinius įgūdžius lapu, kuriame yra skiltys „supratimas“, „žodžiu“ ir „raštu“, pridėtu prie 2006–2007 m. vertinimo ataskaitos, ieškovo užpildytu 2007 m. sausio 29 d., nurodyta, kad jis labai gerai moka prancūzų ir anglų kalbas, tačiau vokiečių kalbą jis tik gerai supranta, gerai ja kalba ir patenkinamai moka rašytinę kalbą, o italų kalbą tik gerai supranta, bet šia kalba jis kalba ir rašo patenkinamai. Galiausiai, taip pat remiantis šiuo informacijos lapu, portugalų kalbą jis tik patenkinamai supranta.
- 73 Ieškovas savo 2009 m. gegužės 27 d. laiške nurodo, kad dabar jis turi gerų italų kalbos įgūdžių, nes ši kalba yra viena darbo kalbų, kurią jis daugiausia vartoja nuo 2008 m. birželio 1 d. eidamas Komisijos nario A. Tajani kabineto vadovo pavaduotojo pareigas.
- 74 Kaip teisingai nurodo Taryba 2009 m. rugsėjo 24 d. sprendime, patariamoji paaukštinimo komisija negali atsižvelgti į informaciją, susijusią su vėlesniu laikotarpiu, nei aptariamą paskutinėje pareigūnų, kurių pareigos gali būti paaukštintos, vertinimo ataskaitoje, kuris apima laikotarpį nuo 2006 m. liepos 1 d. iki 2007 m. gruodžio 31 d. Be to, vienintelė informacija dėl kalbų, kurią turėjo patariamoji paaukštinimo komisija, buvo pareigūnų, kurių pareigos gali būti paaukštintos, vertinimo ataskaitos, apimančias laikotarpį nuo jų paskyrimo į AD 12 lygį iki 2006–2007 m. vertinimo ataskaitos. Pagal

vienodo požiūrio principą nei ši komisija, nei Paskyrimų tarnyba negali leisti pareigūnams, kurių pareigos nebuvo paaukštintos, pateikti informacijos, kurios kiti pareigūnai, kurių pareigos galėjo būti paaukštintos, negalėjo pateikti.

- 75 Taigi reikia konstatuoti, kad ieškovo teiginiai per posėdį dėl jo kalbėjimo italų ir portugalų kalbomis neatitinka lapelyje, kuris pridėtas prie 2006–2007 m. vertinimo ataskaitos, nurodytos informacijos apie kalbinius įgūdžius. Iš tiesų, remiantis šiuo lapeliu, ieškovas nurodo, kad kalba italų kalba patenkinamai, o eilutė apie kalbėjimą portugalų kalba net neužpildyta.
- 76 Nors šis lapelis buvo užpildytas 2007 m. sausio 29 d. ir negalima pateikti informacijos apie ieškovo 2007 m. gruodžio 31 d. kalbinius įgūdžius, Tarnautojų teismas nurodo, jog pats ieškovas prašo atkreipti dėmesį į tai, kad dabar jo italų kalbos įgūdžiai yra tokio pat lygio kaip prancūzų ir anglų kalbų. Taigi ieškovas tarsi pripažįsta, kad 2007 m. gruodžio 31 d. jo italų kalbos įgūdžiai buvo ne tokie geri kaip dabar. Bet kuriuo atveju ieškovas nepateikė jokių įrodymų, kad 2007 m. gruodžio 31 d. jo šnekamoji italų ir portugalų kalbos pagerėjo, palyginti su 2007 m. sausio mėn. Todėl Tarnautojų teismas gali pagrįstai laikyti, kad šią datą ieškovo gebėjimai kalbėti italų ir portugalų kalbomis nebuvo pakankamai geri, kad į juos būtų galima atsižvelgti lyginant kalbinius nuopelnus.
- 77 Todėl reikia pripažinti, kad pasibaigus laikotarpiui, kurį nagrinėjo patariamoji paaukštinimo komisija, būtent 2007 m. gruodžio 31 d., ieškovas, be gimtosios ispanų kalbos, labai gerai mokėjo prancūzų ir anglų kalbas. Be to, jis gerai mokėjo vokiečių kalbą, nors jo rašytinės vokiečių kalbos įgūdžiai buvo riboti, ir gerai suprato italų kalbą. Kalbant apie šių kalbų vartojimą, pažymėtina, kad nors iš tiesų ieškovas kartais kalbėjo vokiškai, vis dėlto darbe jis reguliariai vartojo tik dvi kalbas, būtent anglų ir prancūzų.
- 78 Šiuo atžvilgiu iš bylos medžiagos matyti, kad visi dešimt aptariamų pareigūnų atlikdami savo pareigas vartojo anglų ir prancūzų kalbas. Vis dėlto, priešingai, nei tvirtina Taryba, ne visi šie pareigūnai puikiai mokėjo šias dvi kalbas ir iš tų, kurių gimtoji kalba buvo anglų arba prancūzų, ne visi labai gerai mokėjo bent vieną trečią kalbą. Vis dėlto iš bylos medžiagos aišku, kad tie, kurie labai gerai ar puikiai nemokėjo aptariamų kalbų, jas mokėjo bent gerai.
- 79 Todėl ieškovo kalbiniai gebėjimai, atrodo, iš esmės lygiaverčiai dešimties aptariamų pareigūnų kalbiniam gebėjimams atliekant pareigas.

– Atliekamų pareigų atsakomybės lygis

- 80 Kalbant apie atliekamų pareigų atsakomybės lygį, reikia nurodyti, kad iš bylos medžiagos matyti, jog beveik visi dešimt aptariamų pareigūnų, išskyrus pareigūną B, laikotarpiu nuo 2006 m. liepos 1 d. iki 2007 m. gruodžio 31 d. ėjo vadovaujamas pareigas. Šie devyni pareigūnai ėjo skyriaus vadovo pareigas arba faktiškai koordinavo darbą grupėje svarbiose srityse. Ieškovas ir pareigūnas B šiuo laikotarpiu dirbo teisininkais Tarybos Teisės tarnyboje.
- 81 Todėl reikia konstatuoti, kad devyni iš dešimties aptariamų pareigūnų ėjo pareigas, kurios susijusios, kalbant vadybos terminais, su didesne atsakomybe nei ieškovo, o pareigūno B pareigos buvo tokio pat lygio.
- 82 Šiuo klausimu ieškovas mano, kad papildomos užduotys, kurios gali būti patikėtos pareigūnams, kurių pareigos gali būti paaukštintos, turi būti vertinamos, atsižvelgiant į joms priskiriamą atsakomybę. Jis tvirtina, kad laikotarpiu nuo 2006 m. birželio mėn. iki 2007 m. gruodžio mėn., t. y. didesnę 2006–2007 m. vertinimo ataskaitoje nagrinėjamo laikotarpio dalį, jis pirmininkavo EPSO/AD/46/06 ir EPSO/AD/47/06 konkursų komisijai, todėl, be pareigų Teisės tarnyboje, jam teko papildomas darbo krūvis. Nė vienas iš dešimties aptariamų pareigūnų neatliko lygiaverčių papildomų užduočių. Todėl

- ieškovas tvirtina, kad Paskyrimų tarnyba padarė akivaizdžią vertinimo klaidą, nes vertindama ieškovo nuopelnus nepakankamai atsižvelgė į tai, kad jis, be savo įprastų užduočių vykdymo, pirmininkavo minėtų konkursų komisijai.
- 83 Todėl Tarnautojų teismas turi patikrinti, ar, atsižvelgiant į devynių iš dešimties aptariamų pareigūnų vadovaujamas pareigas ir didelę atsakomybę, jų nuopelnai didesni nei ieškovo, turint omenyje tai, kad jis atliko minėtą papildomą užduotį.
- 84 Šiuo atžvilgiu akivaizdu, kad dėl pirmininkavimo EPSO/AD/46/06 ir EPSO/AD/47/06 konkursų komisijai ne tik išaugo darbo kartu vykdant pareigas Teisės tarnyboje krūvis, bet taip pat padidėjo ir atsakomybė, kaip tai pripažįsta Taryba. Vis dėlto, kaip ji nurodo, pirmininkavimas komisijai yra laikina užduotis. Nors ji buvo ilgalaikė, šiuo atveju pusantrų metų, tačiau, remiantis prie bylos pridėtais dokumentais, devyni pareigūnai, kurių pareigos buvo paaukštintos, nuolat ilgą laiką ėjo vadovaujamas pareigas. Pavyzdžiui, šeši iš jų ėjo vadovaujamas pareigas bent nuo 2003 m. liepos 1 d., o du jas ėjo bent nuo 2005 m. sausio 1 d. Galiausiai vienas pareigūnas buvo deleguotas nuo 2004 m. vasario 1 d. dirbti pas Europos Sąjungos specialųjį įgaliotinį Didžiųjų ežerų regionui ir eidamas šias pareigas, kaip nurodo Taryba, prisiėmė didelę atsakomybę.
- 85 Atsižvelgdamas į tai, kas pasakyta, Tarnautojų teismas mano, kad papildomos ieškovo vykdytos pareigos, aišku, reikšmingos, tačiau, vertinant apskritai jo nuopelnus, nėra pranašesnės už nuolat ilgą laiką vykdytas pareigas.
- 86 Be to, Tarnautojų teismas turi patikrinti, ar Taryba padarė akivaizdžią vertinimo klaidą bendrai lygindama ieškovo nuopelnus, būtent jam ir pareigūnui B tenkančios atsakomybės lygi.
- 87 Iš bylos medžiagos matyti, kad pareigūnas B buvo paskirtas į AD 12 lygį nuo 2004 m. sausio 1 d. ir laikotarpiu nuo šios datos iki 2007 m. gruodžio 31 d. dirbo Tarybos Teisės tarnyboje. Iš to išplaukia, kad laikotarpiu nuo 2003 m. spalio 1 d., kai ieškovas, pasibaigus delegavimo laikotarpiui, grįžo dirbti į šią Teisės tarnybą, iki 2007 m. gruodžio 31 d. jis dirbo toje pačioje tarnyboje ir atliko panašias pareigas.
- 88 Kaip matyti iš bylos medžiagos ir kaip nurodė Taryba per posėdį, minėtu laikotarpiu pareigūnas B, kaip ir ieškovas, turėjo papildomų užduočių. Iš tiesų vykstant laikotarpiu nuo 2003 m. liepos 1 d. iki 2004 m. gruodžio 31 d. vertinimo procedūrai pareigūnas B vertino kai kuriuos EPSO konkursų egzaminus ir dalyvavo tarpvyriausybinių konferencijų sekretoriato veikloje, būtent rengiant Sutarties dėl Konstitucijos Europos Sąjungai projektą. Tarybos manymu, šios užduotys savo svarba ir apimtimi yra panašios į pirmininkavimo EPSO konkursų komisijai. Posėdyje Taryba taip pat nurodė, kad pareigūnas B yra ypač patyręs teisininkas, labai patikimas ir gali atlikti ypač išsamias analizes.
- 89 Šiuo atžvilgiu reikia priminti, kad, kaip buvo nurodyta šio sprendimo 33 punkte, Paskyrimų tarnyba turi didelę diskreciją ir Sąjungos teismo kontrolė turi apsiriboti klausimu, ar ji netinkamai neviršijo įgaliojimų ir nesinaudojo savo diskrecija akivaizdžiai klaidingai.
- 90 Atsižvelgiant į tai, kas pasakyta, reikia konstatuoti, jog nėra akivaizdu, kad, remiantis bendru Pareigūnų tarnybos nuostatų 45 straipsnio 1 dalyje numatytų kriterijų vertinimu, pareigūno B nuopelnai nebuvo didesni nei ieškovo. Todėl negalima laikyti, kad pranašumas neginčytinai turėtų būti teikiamas ieškovui.
- 91 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad pirmasis ieškinio pagrindas atmestinas kaip nepagrįstas.

Dėl antrojo ieškinio pagrindo, grindžiamo piktnaudžiovimu įgaliojimais ir procedūra

Šalių argumentai

- 92 Ieškovas tvirtina, jog jis gali pateikti pakankami aiškių, objektyvių ir nuoseklių įrodymų, kad ginčijamas sprendimas priimtas tariamai siekiant slapta nubausti už tai, kad jis nuo 2008 m. birželio 1 d. dėl tarnybos interesų yra deleguotas eiti pareigas Komisijoje, taip pažeidžiant Pareigūnų tarnybos nuostatų 37 ir 38 straipsnius. Ieškovas tvirtina, kad pareigos Komisijos nario kabinete yra nuopelnas ir pranašumas, į ką turėjo būti atsižvelgta atliekant pareigūnų, kurių pareigos gali būti paaukštintos, nuopelnų palyginimą. Atsisakydama atsižvelgti į šį nuopelną ir paskyrimo laikinumą, Taryba jį dvigubai nubaudė, taip piktnaudžiaudama įgaliojimais, o piktnaudžiovimas procedūra yra tik forma.
- 93 Taryba atsakė, kad ieškovas nepateikė jokio įrodymo, pagrindžiančio jo argumentus, todėl ji negali atsakyti į šį pagrindą.

Tarnautojų teismo vertinimas

- 94 Visų pirma, reikia nurodyti, kad ieškovas 2008 m. birželio mėn. buvo deleguotas eiti pareigas Komisijoje, t. y. po laikotarpio, kurį apima paskutinė vertinimo ataskaita, į kurią buvo atsižvelgta vykstant 2009 m. paaukštinimo procedūrai, būtent 2006–2007 m. vertinimo ataskaita. Kadangi patariamasis paaukštinimo komisijos galėjo nagrinėti tik nuopelnus, kurių įrodymus pareigūnai, kurių pareigos gali būti paaukštintos, pateikė iki 2007 m. gruodžio 31 d., šis delegavimas negalėjo būti vertinimo vykdant 2009 m. paaukštinimo procedūrą dalykas.
- 95 Be to, buvo ne kartą nuspręsta, kad aktas tik tuomet laikomas priimtu piktnaudžiaujant įgaliojimais, jei remiantis objektyviais, tinkamais ir nuosekliais įrodymais paaiškėja, kad jis buvo priimtas išimtinai ar iš esmės siekiant kitų nei nurodytųjų tikslų arba siekiant išvengti Sutartyje numatytos konkrečiu atveju taikytinos procedūros (2007 m. liepos 11 d. Tarnautojų teismo sprendimo *Wils prieš Parlamentą*, F-105/05, 119 punktą ir jame nurodyta teismo praktika).
- 96 Šioje byloje, kaip teisingai nurodė Taryba, ieškovas nepateikė tokių įrodymų ir net neužsiminė apie jų egzistavimą. Iš tiesų jis tik tvirtino, kad yra labiau nusipelnęs nei kiti dešimt aptariamų pareigūnų. Tačiau šiuo teiginiu negalima įrodyti, kad ginčijamas sprendimas buvo priimtas siekiant tik jam pakenkti.
- 97 Be to, iš bylos medžiagos matyti, kad ieškovo pareigos buvo paaukštintos, paskiriant jį A 4 lygį (dabar – AD 12 lygis) 2001 m., kai jis buvo dėl tarnybos interesų deleguotas į Komisiją, ir 2010 m. paskiriant jį AD 13 lygį tuo metu, kai jis dėl tarnybos interesų buvo deleguotas eiti pareigas A. Tajani kabinete. Į šį faktą galima atsižvelgti net jei jis įvyko vėliau, nei buvo priimtas ginčijamas sprendimas, nes su juo susiję įrodymai apie sąlygas, kuriomis šis sprendimas buvo priimtas. Atsižvelgiant į šį faktą, reikia konstatuoti, jog ieškovas negali pagrįstai tvirtinti, kad šie delegavimo dėl tarnybos interesų atvejai buvo užslėptos sankcijos, sutrukdžiusios jį paaukštinti.
- 98 Todėl neįrodyta, kad ginčijamas sprendimas buvo priimtas siekiant kitų nei paaukštinimo procedūros tikslų ir piktnaudžiaujant įgaliojimais.
- 99 Atsižvelgiant į tai, kas nurodyta, antrasis ieškinio pagrindas taip pat turi būti atmestas kaip nepagrįstas.
- 100 Taigi reikalavimai panaikinti turi būti atmesti.

Dėl reikalavimų atlyginti žalą

Šalių argumentai

- 101 Ieškovas tvirtina, kad nepaaukštinus vykdant 2009 m. paaukštinimo procedūrą jam buvo padaryta profesinė ir neturtinė žala. Jis ne tik prarado metus (reikšmingus karjerai ir būsimiems paaukštinimams), bet taip pat tai sudarė kliūčių užimti pareigas, kurioms reikalingas AD 13 lygis. Ieškovas profesinę žalą vertina 50 000 eurų. Be to, dėl šio nepaaukštinimo jis patyrė didelį stresą, dėl ko pablogėjo ir taip dėl sunkios ligos silpna jo sveikata. Ši neturtinė žala vertinama 150 000 eurų.
- 102 Taryba prašo atmesti šį prašymą atlyginti profesinę ir neturtinę žalą.

Tarnautojų teismo vertinimas

- 103 Pagal nusistovėjusią teismo praktiką viešosios tarnybos srityje reikalavimai atlyginti žalą turi būti atmesti, jeigu jie glaudžiai susiję su reikalavimais dėl panaikinimo, kurie buvo atmesti kaip nepagrįsti (2009 m. kovo 12 d. Tarnautojų teismo sprendimo *Arpaillage ir kt. prieš Komisiją*, F-104/06, 137 punktą ir jame nurodyta teismo praktika).
- 104 Šiuo atveju reikalavimai dėl panaikinimo buvo atmesti kaip nepagrįsti. Todėl reikia atmesti reikalavimus atlyginti žalą.
- 105 Vadinasi, reikia atmesti visą ieškinį.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 106 Pagal Procedūros reglamento 87 straipsnio 1 dalį, nepažeidžiant kitų minėto reglamento antros dalies aštunto skyriaus nuostatų, pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to reikalavo. Pagal to paties straipsnio 2 dalį, kai to reikalauja teisingumas, Tarnautojų teismas gali nuspręsti iš pralaimėjusios šalies priteisti tik dalį bylinėjimosi išlaidų arba nuspręsti, kad pralaimėjusi šalis visai jų neturi padengti.
- 107 Iš pirma išdėstytų argumentų matyti, kad ieškovas pralaimėjo bylą. Be to, Taryba reikalavimuose aiškiai prašė priteisti iš ieškovo bylinėjimosi išlaidas. Kadangi bylos aplinkybėmis negalima pateisinti Procedūros reglamento 87 straipsnio 2 dalies nuostatų taikymo, iš ieškovo reikia priteisti atlyginti visas Tarybos patirtas bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais,

TARNAUTOJŲ TEISMAS (pirmoji kolegija)

nusprendžia:

- 1. Atmesti ieškinį.**
- 2. D. Canga Fano padengia visas bylinėjimosi išlaidas.**

Gervasoni

Kreppel

Rofes i Pujol

Paskelbta 2011 m. kovo 24 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Kanclerė
W. Hakenberg

Pirmininkas
S. Gervasoni